

Xalet de Gaietà Tarruell II

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer del Casino, número 34
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.443458243367
Longitud: 2.071728262651
UTM Est (X): 422456
UTM Nord (Y): 4588403

Classificació

Número de fitxa 08205 - 476
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Lluís G. Colomer Ballot
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-129.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2585401DF2828F0001KF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dg., 03/12/2023 - 12:31

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil neoclàssic projectat el 1929 per l'arquitecte Lluís G. Colomer Ballot. Consta de soterrani i planta baixa, amb teulada a quatre vessants.

La façana presenta una composició simètrica en base a tres obertures, la central emfasitzada amb un porxo. A la planta baixa el porxo té dues columnes bessones a cada cantonada, d'estil dòric, i una balustrada de peces de morter modelat. El portal d'entrada queda al centre, amb arc carpanell rebaixat i té una finestra rectangular a cada costat. Els paraments estan arrebossats i tenen un fris superior d'un color diferent. A les cantonades l'arrebossat és a imitació de carreus. El coronament es resol mitjançant una motllura i un ampli ràfec volat amb caps de biga de fusta.

A la part davantera la finca té un mur de contenció rematat amb una balustrada de peces de morter modelat entre pilastrons.

Història

El gener de 1929, Tarruell va demanar llicència d'obres per construir aquest xalet. El projecte era de Lluís G. Colomer Ballot. Va ser concedit el 2 d'abril del mateix any per la comissió municipal permanent.

Lluís G. Colomer Ballot va ser arquitecte i autor dels projectes de l'edifici d'habitatges d'estil noucentista del carrer Topazi número 23, al barri de Gràcia de Barcelona, del xalet modernista de Can Valentí, a Montcada i Reixac i, a la Floresta, el Casino, entre d'altres.

Cayetano Tarruell i Forgues (1871-1956), natural de Cervera, constructor i empresari, després de fer fortuna a l'Havana, Cuba, en el sector de la construcció, torna a Barcelona on realitza una sèrie d'inversions entre les quals destaquen les promocions immobiliàries a la incipient Colònia la Floresta Pearson dels anys 20 i 30. Tarruell, de la mà d'importants arquitectes de l'època, és el responsable de la urbanització de tot un sector del barri de la Floresta conegut com a Colònia Tarruell.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

